

## عنوان مقاله:

بررسی سبک زندگی اسلامی - ایرانی در اصلاح الگوی مصرف

## محل انتشار:

سومین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم تربیتی و روانشناسی، مطالعات اجتماعی و فرهنگی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

## نویسنده:

احسان اردشیری - دانشجوی کارشناسی علوم تربیتی، دانشگاه فرهنگیان، پردیس دکتر شریعتی ساری

## خلاصه مقاله:

مفهوم سبک زندگی از جمله مفاهیم علوم اجتماعی و علم جامعه شناسی و مردم شناسی است که اخیراً و در دهه اخیر بسیار مورد توجه عالمان علوم اجتماعی و مدیران فرهنگی قرار گرفته است؛ سبک زندگی معنایی است که از به هم تنیدگی و پیوند و نظام وارگی و شبکه ای بودن عوامل متعددی که در شیوه های زندگی یا اقلیم های زیستن انسان تأثیر می گذارند، به وجود آمده است. تقریباً در اکثر تعریف های سبک زندگی می توان دو مفهوم را یافت که در تعریف سبک زندگی در نظر گرفته شده است؛ و در واقع هر دو مفهوم هم، به واژه سبک باز می گردد: اول، مفهوم وحدت و جامعیت و دوم، مفهوم تمایز و تفارق. به این معنی که سبک زندگی حاکی از مجموعه عوامل و عناصری است که کم و بیش به طور نظام مند با هم ارتباط داشته و یک شاکله کلی فرهنگی و اجتماعی را پدید می آورند. همین پیوستگی، اتحاد و نظام مندی این کل را از کل های دیگر متمایز میکند. تمایل جامعه به سمت مصرفگرایی از جهات اقتصادی و فرهنگی کشور را با خسارات و مشکلات زیادی مواجه کرده است. الگوی مصرف هر جامعه نقشی تعیین کننده در تخصیص منابع تولید، نوع کالاهای تولیدی و شیوه توزیع آن ها دارد؛ زیرا تخصیص بهینه منابع برای تولید کالاها و ارائه خدمات به منظور تأمین نیازهای ضروری و حیاتی جامعه و رفع فقر و محرومیت، تا حد زیادی به شناخت الگوی صحیح مصرف و فرهنگ سازی و حاکمیت آن بستگی دارد. اما آن چه در تعریف های سبک زندگی، جلوه گر می شود آن است که با یکی از پیش نیازهای این مسیر برای رسیدن به نتیجه مطلوب، زمینه سازی ذهنی و فرهنگی برای اقشار مختلف جامعه است. لذا بدون ایجاد فرهنگ این کار و طراحی و تأمین بایسته های آن به طور قطع راه به جایی نخواهیم برد.

## کلمات کلیدی:

سبک زندگی، فرهنگ مصرف، آسیب شناسی، تمدن اسلامی

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/453375>

